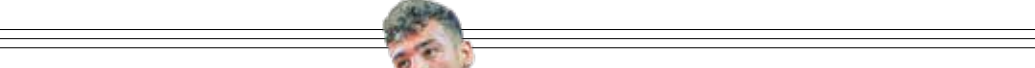

«ایران» عملکرد تیم ملی کشتی آزاد در رقابت‌های زاگرب و چالش‌های فنی پیش‌رو را بررسی می‌کند

جوانگرایی، رمز موفقیت در دایره طلایی

سینا حسینی / تیم ملی کشتی آزاد ایران با وجود چالش‌های فراوان، موفق به حضور در اولین مسابقات رنکینگ اتحادیه جهانی در سال ۲۰۲۶ شد؛ حضوری که دستاورد آن برای کشتی آزاد ایران، قرار گرفتن روی سکوی نایب‌قهرمانی بود. شاگردان جوان پُزمان دراستکار در پایان این رقابت‌ها با کسب دو نشان طلا، دو نقره و شش برنز و مجموع ۱۸۰ امتیاز، پس از آمریکا عنوان نایب‌قهرمانی را به دست آوردند. نکته تأمل‌برانگیز این رقابت‌ها، ایستادن هند در جایگاه سوم بود؛ اتفاقی که می‌تواند نشانه‌ای روشن از پیشرفت حریف آسیایی ایران در این مسابقات باشد. اختلاف ۶۲ امتیازی هند و ایران شاید در نگاه اول ساده به نظر برسد، اما از دیدگاه فنی و کارشناسی، رشد ساختاری کشتی آزاد هند در سال‌های اخیر، بویژه در اوزان میانی و سبک، نشان می‌دهد که این فاصله امتیازی در صورت تداوم روند جوان‌گرایی و سرمایه‌گذاری این کشور می‌تواند در آینده کاهش یابد. بنابراین

محسن کاوه، سرمربی اسبق تیم ملی کشتی آزاد در گفت‌وگو با «ایران»:

پشتوانه‌سازی برای تیم ملی از نان شب واجب‌تر است

در آینده ستاره‌های خوبی از این ترکیب متولد خواهند شد

پریسا غفاری / کارنامه آزادکاران ایران در اولین تورنمنت رنکینگ اتحادیه جهانی کشتی با کسب ۱۰ مدال به پایان رسید. محسن کاوه، سرمربی اسبق آزادکاران در بازی‌های المپیک پاریس، با توجه به نایب‌قهرمانی ایران در این مسابقات به «ایران» می‌گوید: «نباید صرفاً به برد و باخت توجه کرد؛ بلکه آورده فنی و پیشرفت تکنیکی

مسابقات زاگرب با نایب‌قهرمانی برای ایران به پایان رسید؛ نتایج تیم ملی را چطور ارزیابی می‌کنید؟

نباید بحث نتایج در این تورنمنت‌ها را خیلی جدی گرفت. در زمان باقی‌مانده تا مسابقات جهانی، کادر فنی تصمیم گرفت از ترکیبی جوان استفاده کند تا پشتوانه‌ای برای نفرت اول و دوم هر وزن فراهم شود. حتی حسن یزدانی، پرافتخارترین کشتی‌گیر ایران، پس از تقریباً یک سال و نیم دوری از میادین، خود را در وزن جدید ۹۷ کیلوگرم محک زد و با اینکه در فینال باخت، اما تلاش کرد به شرایط آرمانی نزدیک شود. نکته جالب در زاگرب این بود که والنسیا، قهرمان آمریکایی ۸۶ کیلوگرم جهان نیز شکست خورد. بنابراین بهتر است حسن یزدانی را تخریب نکنیم. مهم این بود که زنگ خطر برای نوجوانان، جوانان و امیدهای کشتی آزاد به صدا درآمده

کشتی‌گیران باید در اولویت قرار گیرند، به‌نحوی که بتوان نقاط

ضعف و قوت را پوشش داد.»

به بهانه بررسی عملکرد آزادکاران ایرانی در این رقابت‌ها

با محسن کاوه به گفت‌وگو پرداختیم که در ادامه، متن

کامل این گفت‌وگو را می‌خوانید.

و باید با برنامه‌ریزی سه، چهار ساله، این روند را به‌خوبی تقویت کنیم.

یعنی تاپیش از این در پشتوانه‌سازی

عملکرد قابل‌قبولی نداشتیم؟

خیر؛ مثلاً راحمان عموزاد با اقتدار در قهرمانی جهان اول می‌شود، اما نفر بعدی ما در رده‌های جوانان و امیدها حذف می‌شود؛ یزدانی، پرافتخارترین کشتی‌گیر ایران، پس از تقریباً یک سال و نیم دوری از میادین، خود را در وزن جدید ۹۷ کیلوگرم محک زد و با اینکه در فینال باخت، اما تلاش کرد به شرایط آرمانی نزدیک شود. نکته جالب در زاگرب این بود که والنسیا، قهرمان آمریکایی ۸۶ کیلوگرم جهان نیز شکست خورد. بنابراین بهتر است حسن یزدانی را تخریب نکنیم. مهم این بود که زنگ خطر برای نوجوانان، جوانان و امیدهای کشتی آزاد به صدا درآمده

شکست کابوس وار یزدانی

محدودی همراه بود، با بازگشت حسن یزدانی به تشک با افزایش چشمگیر تماشاگران روبه‌رو شد. یزدانی که در فینال المپیک پاریس از ناحیه شانه مصدوم شده بود، پس از ۱۸ ماه و انجام جراحی دوباره به میادین بازگشت.

در یک دهه گذشته، یزدانی نه تنها در ایران بلکه در سراسر جهان از محبوبیت

تحرك بالا در دست و پا و اجرای مؤثر حملات تک پا و زیرگیری‌های سرعتی و همچنین عملکرد «مبین عظیمی» در وزن ۹۲ کیلوگرم اجرا حملات زودهنگام و دفاع مؤثر در خاک، می‌توانند در بازی‌های آسیایی به رقیبی ترسناک برای کشتی ایران تبدیل شوند.

پُزمان دراستکار در مسابقات رنکینگ اتحادیه جهانی زاگرب ترجیح داد به سراغ کشتی‌گیران جوان ایرانی برود تا آنان را در جریان این رقابت‌ها به‌صورت جدی محک بزند و توانمندی‌هایشان را برای مسابقات آتی ارزیابی کند. این تصمیم از نگاه فنی، اقدامی قابل دفاع بود؛ چرا که مسابقات رنکینگ اول فصل، بیش از آنکه محل نتیجه‌گرایی صرف باشد، فرصتی برای سنجش ظرفیت بدنی، کیفیت ریکاوری، توان اجرای برنامه‌های تاکتیکی و ارزیابی عملکرد کشتی‌گیران در شرایط فشار بین‌المللی محسوب می‌شود. درخشش «سینا خلیلی»،

در وزن ۷۰ کیلوگرم با تکپه بر کشتی تهاجمی، و

کاهش شتاب اولیه در اجرای زیرگیری‌ها

آمریکایی‌ها

بایک لشکر

کامل به

زاگرب آمده

بودند. آنها در

هروزن دوتا

سه کشتی‌گیر

همراه

داشتند.

این نشان

می‌دهد برای

المپیک دارند

خود را به‌طور

جدی تجهیز

می‌کنند. باید

پذیرفت که

پشتوانه‌سازی

آمیدهای

رده‌های

مختلف

نوجوانان و

جوانان از ما

بهرتر است

از جمله مواردی بود که در کشتی یزدانی به چشم آمد. مصدومیت‌های ماه‌های اخیر نیز به‌طور محسوسی بر توان انفجاری و استقامت عضلانی او تأثیر گذاشته و باعث شده کیفیت اجرای فنون او در تایم دافت کند.

با این وجود، به اعتقاد کارشناسان، رقابت‌های رنکینگ زاگرب می‌تواند دستاوردی مهم برای کادر فنی داشته باشد؛ بویژه در شرایطی که تیم ملی کشتی آزاد باید در سال ۲۰۲۶ در رقابت‌های آسیایی ناگویا و جهانی منامه حضور یابد و از جایگاه خود به‌خوبی دفاع کند. نتیجه به‌دست‌آمده در این مسابقات می‌تواند ذهنیت کادر فنی را نسبت به آینده کشتی کاملاً روشن سازد تا با شناخت دقیق‌تر از سطح آمادگی بدنی، کیفیت اجرای فنون در شرایط مسابقه و توان مدیریت کشتی در دقایق پایانی، اقدام به بهره‌چینی برای حضور در رقابت‌های آسیایی و جهانی کنند. مسابقات زاگرب نشان داد که اکثر کشورهای شرکت‌کننده با ترکیبی جوان یا به

نگران‌کننده نیست؟

اولاً تعداد تیم‌هایی که در این تورنمنت شرکت کرده بودند کم بود. با اینکه بحری‌ها هم با جذب کشتی‌گیران روسی مدال گرفتند. همچنین سکوی تیمی این رقابت‌ها را نمی‌توان سکوی واقعی جهان دانست.

گفته می‌شود جوانان را به بازی‌های آسیایی ناگویای فرستند؟

روی این مسأله تردید دارم؛ چون همیشه کمیته ملی المپیک روی مدال‌آوری کشتی حساب ویژه‌ای دارد و فدراسیون نیز این موضوع را جدی می‌گیرد، بنابراین شاید تیم با ترکیب اصلی اعزام شود.

عملکرد حسن یزدانی در وزن جدید چطور بود؟

حسن یزدانی سالیان سال سردمدار کشتی ایران بوده است. او با وجود دوری یک‌سال و نیمه از تشک، باز هم بسیار خوب کار کرد. یزدانی در اولین مسابقه برون‌مرزی‌اش در وزن ۹۷ کیلوگرم، ۴۲ امتیاز گرفت و البته ۱۹ امتیاز هم از دست داد. حسن نشان داده هرجا رفته موفق بوده است. او در ۷۰ کیلوگرم تنها به یک روس در جهانی ۲۰۱۵ یعنی، ماکمدوف باخت؛ اما بعد در ۷۴ کیلوگرم همه روس‌ها را شکست داد. در ۸۶ کیلوگرم نیز مشکل او در سال‌های پایانی فقط با دیوید تیلور بود، اما همواره عملکرد خوبی داشت و اکنون هم خوب است. حسن در ایران هم یک حریف دارد. ای‌کاش مردم از کشتی‌های او مقابل آذربای را رقابت آذربیر با گلیج و بابالو محروم نشوند.

چقدر می‌توان به نتایج تیم ملی در مسابقات جهانی بحرین امیدوار بود؟

مسلماً پدنه اصلی تیم ملی، مانند حسن یزدانی، کامران قاسم‌پور، رحمان عموزاد، امیرحسین زارع و آذربیرا به بحرین اعزام می‌شوند. در کنار آن، پُزمان دراستکار، سرمربی تیم ملی، به پشتوانه‌ها نیز فکرمی‌کند و برنامه‌ریزی خوبی برای آنان دارد تا در صورت لزوم، برخی از این نفرت‌ار حفظ کرده و به بحرین اعزام کند.

در زاگرب، به نظر شما عملکرد کدام یک از کشتی‌گیران بهتر بود؟

نباید فقط برد و باخت‌ها را دید، بلکه باید نتیجه‌ای را که از عملکرد کشتی‌گیران به دست می‌آید، بررسی کرد. برای مثال، سبحان اسمعی در وزن ۷۹ کیلوگرم در همان دور اول باخت، در حالی که تاکنون

میدان گذاشته بودند تا توان فنی استعدادهای نوظهور خود را ارزیابی کنند؛ تیم‌هایی مانند آمریکا با تکپه بر کشتی سرعتی و برنامه‌محور و برخی کشورهای اروپایی با تأکید بر دفاع مستحکم و مدیریت امتیاز، مسیر مشخصی برای آماده‌سازی نیروهای جوان خود ترسیم کرده‌اند. تیم ملی کشتی ایران نیز با همین رویکرد، ملی‌پوشان خود را به این مسابقات اعزام کرد تا توانمندی‌های فنی آنان به‌صورت جدی محک زده شود و نقاط ضعف در لحظات حساس شناسایی شود.

اکنون باید دید آیا پُزمان دراستکار با کسب عنوان نایب‌قهرمانی، روند جوان‌گرایی در ترکیب تیم ملی را همچنان ادامه خواهد داد یا برای جلوگیری از ناگامی احتمالی، به سراغ چهره‌های مدال‌آور خواهد رفت تا در ناگویا و منامه شانس دستیابی به سکوی اول مسابقات را برای خود و تیمش حفظ کند.

تورنمنت رسمی را تجربه نکرده بود؛ یا مرتضی

جان‌محمد در سنگین وزن، البته ابوالفضل

رحمانی و سینا خلیلی جرقه‌هایی از توانایی

خود نشان دادند. باید بررسی کنیم والی‌زاده

چه اشتباهی داشته که باخت، یا رحمانی با

وجود برتری امتیازی، در نهایت به هیدلای،

قهرمان جهان از آمریکا باخت و حذف

شد. کادر فنی باید روی همه اشتباهات

فنی کار کند و مطمئن باشید ستاره‌های

خوبی از این ترکیب در آینده متولد

خواهند شد.

ایران ۹ باخت را مقابل حریفان آمریکایی

تجربه کرد که سه شکست آن با صریحه

فی بود؛ قهرمانی آمریکا را چطور ارزیابی

می‌کنید؟

آمریکایی‌ها با یک لشکر کامل به زاگرب آمده

بودند. آنها در هر وزن دو تا سه کشتی‌گیر همراه

داشتند. این نشان می‌دهد برای المپیک دارند

خود را به‌طور جدی تجهیز می‌کنند. باید

پذیرفت که پشتوانه‌سازی آمریکا در رده‌های

مختلف نوجوانان و جوانان از ما بهتر است.

آنها کشتی‌گیران ۱۸ ساله را به میدان می‌آورد

تا در ۲۲ سالگی، با تجربه کافی، روی سکوی

المپیک بایستند. بنابراین بهتر است ما هم

اسیب‌شناسی کنیم و هرچه زودتر بحث

پشتوانه‌سازی برای نسل‌های اول و دوم را

جدی بگیریم. به اعتقاد من، پشتوانه‌سازی

برای کشتی ما از نان شب واجب‌تر

است.

هند با سومی نشان داد به سطح بالای

کشتی آزاد نزدیک است؟

فکر نمی‌کنم هندی‌ها از نظر تیمی خطرناک

باشند. آنها در اوزان سبک عملکرد خوبی

دارند و کشتی این کشور بیشتر نگاهش به

ناگویاست.

لیگ کشتی ما چقدر به سطح فنی تیم ملی

کمک می‌کند؟

لیگ کمک چندانی به تیم ملی نکرد. فصل

جدید لیگ را در سه بخش می‌توان تعریف

کرد. اول اینکه تیم‌هایی که وارد شدند

بویژه بانک شهر و استقلال بار مالی خوبی

داشتند. حتی خیبر و ستارگان نیز نسبت به

گذشته بودجه بهتری داشتند و این ورود

منابع مالی به کشتی، اتفاق مثبتی است.

اما بحث دیگر این است که لیگ از نظر

فنی کمک چندانی به کشتی ما نکرد. ما

نیروهای داشتیم که می‌توانستند بدون

هزینه، مقابل نخبگان کشتی بگیرند، اما

این اتفاق کمتر رخ داد. حتی کشتی‌گیران

داخلی هم آن گونه که باید رودرروی یکدیگر

قرار نگرفتند. شاید برخی دوستان ناراحت

شوند، اما باید واقعیت‌ها را گفت.

سه مبارزه واگذار کرد اما در فینال برابر

حریف آمریکایی شکستی سنگین را تجربه

کرد. این شکست، دهمین باخت یزدانی

در رده بزرگسالان و اولین شکست او برابر

کشتی‌گیری آمریکایی بجز دیوید تیلور بود.

همچنین برای اولین بار در دوران حرفه‌ای، او

با اختلاف ۱۰ امتیاز پیش از پایان زمان مبارزه

شکست خورد.

جوان بودند و بسیاری از آنان برای اولین بار حضور

در میدان بین‌المللی را تجربه می‌کردند. کشتی‌گیران

جوان باید با حضور در میادین بین‌المللی پخته شوند

تا در آینده بتوانند از اعتبار کشتی ایران دفاع کنند.

اگر تیم ملی اصلی با چنین ترکیبی به میدان می‌رفت و

این نتایج حاصل می‌شد، آن‌گاه می‌شد از افت کشتی

ایران سخن گفت. در شرایط فعلی جای نگرانی جدی

وجود ندارد؛ هرچند به دلیل جایگاه تاریخی کشتی ایران

در جهان و مدال‌های متعدد جهانی و المپیک، توقعات

همواره بالااست. درخشش تیم‌های ژاپن و هند در زاگرب

نشان می‌دهد کشتی دنیا و آسیا درجا نمی‌زند تا ایران

به‌تهایی مدال‌ها را کسب کند؛ کشورهای دیگر نیز به‌طور

جدی روی کشتی سرمایه‌گذاری کرده‌اند. تردیدی نیست که

نایب‌قهرمانی در زاگرب

نگران‌کننده نیست

مجید حاتعی

کارشناس کشتی

نایب‌قهرمانی کشتی آزاد ایران در تورنمنت تدارکاتی زاگرب اصلاً نگران‌کننده نیست؛ چرا که زاگرب میدانی برای محک کشتی‌گیران جوان و باتجربه بود. پُزمان دراستکار، سرمربی تیم ملی کشتی آزاد، بدون شک ملی‌پوشان به‌گونه‌ای که ایران در برخی اوزان دو کشتی‌گیر داشت که حتی مقابل یکدیگر قرار گرفتند.

تیم جوان ایران در زاگرب عملکرد خوبی داشت. دراستکار در این تورنمنت با استفاده از کشتی‌گیران جوان و کمتر شناخته‌شده، آنان را به‌طور جدی محک زد. او به پیمان نعمتی فرصت ارزشمندی داد؛ مدال

برنزی که رضا مؤمنی در رقابت با کشتی‌گیران آمریکا

و هند به‌دست آورد نیز قابل توجه بود و حتی کسب

مقام سومی مرتضی جان‌محمدزاده هم نتیجه‌ای

مثبت ارزیابی می‌شود. قهرمانی مبین عظیمی نیز

نتیجه‌ای درخشان بود. او در مسیر رقابت‌ها به

هیدلای آمریکایی باخت، اما در فینال با او روبه‌رو

نشد. در وزن ۹۲ کیلوگرم، ایران کشتی‌گیرانی چون

کامران قاسم‌پور و فیروزپور را در اختیار دارد، اما

تقریباً هر کشتی‌گیر ایرانی در این وزن که در زاگرب

مقابل هیدلای قرار گرفته، شکست خورده است. در

واقع، تیم ملی کشتی آزاد ایران در تورنمنت زاگرب

با همه سرمایه‌های خود حاضر نشده بود؛ بنابراین

نباید نگرانی جدی بابت بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ ناگویا

داشت. کشتی ایران، مانند همیشه، در ناگویا می‌تواند

پرچمدار کاروان ورزشی ایران باشد.

قهرمانی آمریکا در این تورنمنت با ۲۱۵ امتیاز،

نشان‌دهنده سرمایه‌گذاری گسترده این کشور در

کشتی است؛ سرمایه‌گذاری‌ای که بویژه در رده‌های

پایه صورت گرفته و باعث شده کشتی آمریکا که

بسیاری از اوزان فراتر از سایر کشورها ظاهر شود.

اکنون دست آمریکایی‌ها در هر وزن آن قدر پراست که قرفی

نمی‌کند دیوید تیلور مقابل ایرانی‌ها قرار بگیرد یا

کشتی‌گیر دیگری؛ در بسیاری از موارد، دو دوره

از آن نماینده آمریکا خواهد بود. تیم آمریکا، مانند

ایران در زاگرب، در همه اوزان مدال گرفت و حتی

گاهی ستاره‌های بازنشسته خود را به‌عنوان مربی به

تیم ملی بازمی‌گرداند.

در کنار آمریکا، هند نیز به‌عنوان رقیبی جدی برای

کشتی آزاد ایران قد علم کرده است؛ تیمی که در

سال‌های اخیر در رده‌های نوجوانان و جوانان آسیا،

رقابت نزدیکی با ایران داشته است. کشتی آزاد ژاپن

نیز همواره در بازی‌های آسیایی و المپیک عملکردی

خبره‌کننده داشته و بدون تردید، با این شرایط،

ایرانی‌ها در ناگویا مقابل هند و ژاپن با چالش‌های

بزرگی روبه‌رو خواهند شد؛ درست مانند دو دوره

بازی‌های آسیایی. از سوی دیگر، بحرین با اعطای

تابعیت به کشتی‌گیران روسی به غول جدیدی در

آسیا تبدیل شده است؛ نمونه آن قهرمانی احمد

تاج‌الدینوف در المپیک است و بدون شک این

رونده ادامه دارد، همان‌گونه که با حضور کشتی‌گیر

روس تبار خود، در غیاب امیرحسین زارع، عنوان

قهرمانی وزن ۱۲۵ کیلوگرم زاگرب را به دست آورد. با

این شرایط، تهدید برای کشتی آزاد ایران همچنان

با برجاست.

پُزمان دراستکار با میدان دادن به جوانان نمره قبولی

گرفت؛ چرا که فاصله کم میان بازی‌های آسیایی و

رقابت‌های قهرمانی جهان بحرین، معضل همیشگی

کشتی ایران است. بنابراین فاصله کمتر از سه هفته

میان رقابت‌های قهرمانی جهان و بازی‌های آسیایی

ناگویا، چالشی بزرگ برای کشتی‌ایرانی محسوب

می‌شود. با این حال، برای ایران قرار گرفتن روی

سکو اهمیت زیادی دارد.

نکته مهم دیگر، آنالیز دقیق کشتی‌گیران ایرانی

توسط آمریکا ست. به همین دلیل، زیرگیری‌های

استفان بوجان در مسابقه با حسن یزدانی بسیار

قابل تأمل و نگران‌کننده بود. در واقع، اکنون

بخشی از صلاح‌های کشتی ایران در اختیار رقبا